

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a Mgr. Petra Sedláka, v právní věci žalobce **F. S.**, zastoupeného JUDr. Ing. Petrem Machálkem Ph.D., advokátem se sídlem Vyškov, Pivovarská 8, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, za účasti osob zúčastněných na řízení 1) R. S., 2) K. S., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.11.2010, č.j. KUZZL 78998/2010,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 16.11.2010, č.j. KUZZL 78998/2010, sp. zn. KUSP 16318/2009 ÚP-Zi s e z r u š u j e pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady soudního řízení ve výši 6.800,-Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Ing. Petra Machálka Ph.D, advokáta, se sídlem AK 682 01 Vyškov, Pivovarská 8.
- III. Osoby zúčastněné na řízení č. 1 a 2 n e m a j í právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 29. 7. 2010, čj. Výst. 330/22/10, Městský úřad Morkovice – Slížany, stavební úřad (dále jen stavební úřad) nařídil podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen stavební zákon), a § 39 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona,

odstranění stavby hospodářské budovy u rodinného domu č. p. 133 na pozemcích p. č. 181/1, 181/2, 53/6 a 1891 v k. ú. Pornice, postavené v rozporu se stavebním povolením ze dne 6. 6. 1994, č. j. 325/1994.

Rozhodnutím ze dne 16. 11. 2010, č. j. KÚZL 78998/2010, žalovaný změnil v odvolání žalobce rozhodnutí stavebního úřadu tak, že podmínka č. 1 pro odstranění stavby zní: „stavba bude odstraněna nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí“. Ve zbývajících částí ponechal rozhodnutí stavebního úřadu beze změn.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 29. 2. 2012, č. j. 31A 13/2011 – 65 zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Zrušení napadeného rozhodnutí krajský soud odůvodnil tím, že ve správním spise chybí stavební povolení, se kterým v rozporu měla být postavena předmětná stavba a dále chybí rozsudek Okresního soudu v Kroměříži ze dne 19. 1. 2005, č. j. 9C 81/2004 – 73, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 1. 2007, č. j. 59Co 132/2005 – 100, kterými bylo rozhodnuto o vlastnickém právu ke spornému pozemku. Z důvodu absence těchto podkladů krajský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Na základě podané kasační stížnosti bylo rozhodnuto NSS rozsudkem ze dne 30. dubna 2013 č. j. 8As 53/2012 – 46, kterým byl rozsudek Krajského soudu v Brně zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení s právním názorem, že pokud krajský soud postrádal ve správním spise stavební povolení, rozhodnutí Okresního soudu v Kroměříži a Krajského soudu v Brně, neboť rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně na tyto dokumenty opakovaně odkazovaly a obsah stavebního povolení dokonce předurčoval výsledek řízení o odstranění stavby, mohl krajský soud důvodně předpokládat, že tyto podklady existují. Měl proto žalovaného vyzvat k jejich předložení a poučit jej o možných procesních následcích neuposlechnutí této výzvy. Pokud tak neučinil, toto řízení bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Zavázal krajský soud, aby v dalším řízení tuto skutečnost napravil, vyzval žalovaného k předložení shora vymezených podkladů a znovu ve věci rozhodl.

Po výzvě krajského soudu žalovaný chybějící podklady správního spisu předložil a soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo v rozsahu a z hledisek námitek žalobce a byl přitom vázán skutkovým a právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů. Z předloženého stavebního povolení ze dne 6. 6. 1994, č. j. 325/94, č. 150/94. soud zjistil, že dle správních orgánů byla stavba posunuta na pozemek parc. č. 46 v k. ú. Pornice a byla

provedena změna sklonu střechy hospodářské budovy proti projektové dokumentaci a v tom spatřoval stavební úřad i žalovaný rozpor se stavebním povolením. Stavební úřad vyzval stavebníka k předložení žádosti o dodatečné povolení stavby a žádost byla podána 27. 8. 2003. Pro nedostatek podkladů této žádosti byl stavebník vyzván, aby doplnil svoji žádost tj. předložil doklad vlastnictví k pozemku parc. č. 181/2, na žádost právního zástupce žalobce bylo řízení přerušeno do rozhodnutí soudu o určení vlastníka v části parc. č. 46 v k. ú. Pornice.

Ze stavebního povolení ze dne 6. 6. 1994 bylo zjištěno, že stavební úřad při OÚ Morkovice – Slížany povolil stavbu hospodářské budovy 6,6 x 4,6 m na pozemku parc. č. 53/6 v k. ú. Pornice a pro umístění a provedení stavby stanovil podmínky, že stavba bude umístěna na tomto pozemku, stavba bude zajištěna v souladu s urbanistickým a architektonickým řešením stavby s okolím a ve smyslu ust. § 8 odst. 3 vyhl. č. 85/1976 Sb., stavba bude provedena podle dokumentace ověřené ve stavebním řízení a která je součástí tohoto rozhodnutí a při provádění stavby je nutno dodržovat předpisy týkající se bezpečnosti práce a technických zařízení. Při stavbě bude dodržena vyhláška č. 83/1976 ve znění vyhl. č. 376/1992 Sb., upravující požadavky na provádění staveb a příslušné technické normy, stavba bude dokončena do 30. 6. 1996. Stavba bude prováděna svépomocí a odborný dozor nad prováděním stavby bude vykonávat Ing. L. J. Vzhledem k tomu, že stavební úřad upustil od vytyčení prostorové polohy stavby orgánem nebo organizací k tomu oprávněnou, odpovídá za soulad prostorové polohy s dokumentací osoba určená k výkonu odborného dozoru nad prováděním stavby. Z odůvodnění tohoto stavebního povolení vyplývá, že řízení o umístění stavby byla předložená žádost přezkoumána z hledisek uvedených v § 37, 62 a 63 stavebního zákona (starého) a bylo zjištěno, že umístěním a uskutečněním stavby nejsou ohroženy zájmy společnosti ani nepřiměřeně omezena či ohrožena práva a oprávněné zájmy účastníků řízení. Dokumentace stavby splňuje obecné technické požadavky na výstavbu. Stavební úřad v průběhu řízení neshledal důvody, které by bránily povolení stavby.

Z předloženého rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 19. 1. 2005, č. j. 9C 81/2004 – 73 byla žaloba, kterou se žalobci (stavitelé) F. a K. S. domáhali upřesnění, že části pozemku stavební parcela č. 46 zastavěná plocha v katastrálním území Pornice, zapsaného na listu vlastnictví č. 523 v katastru nemovitostí pro obec Pačlavice a k. ú. Pornice u katastrálního pracoviště v Kroměříži jsou ve společném jmění žalobců o výměře 2 m², v celém rozsahu byla zamítnuta. Na základě podaného odvolání rozhodoval Krajský soud v Brně dne 18. 1. 2007 rozsudkem č. j. 59Co 132/2005 – 100, kde rozsudek soudu I. stupně ohledně pozemku označeného v geometrickém plánu Ing. R. V. ze dne 6. 9. 2001, jako parcela č. 181/2 zastavěná plocha o výměře 2 m² v k. ú. Pornice, obec Pačlavice změnil tak, že tato část 2 m² se nachází ve společném jmění žalobců F. a K. S.

Krajský soud v Brně (občanskoprávní úsek) vycházel z tvrzení žalobců, že parc. č. 181/2 o výměře 2 m² představuje přesah obvodového zdiva, hospodářské budovy žalobců, jejíž stavba byla povolena stavebním úřadem. Žalobci při stavbě v roce 1994 zachovali přirozenou hranici pozemků danou drátěným oplocením. Žalobci nejméně od roku 1980 v dobré víře užívali tuto část pozemku, nikoliv až od roku 1994 jak dovozuje soud I. stupně. Žalovaný při stavbě sám pomáhal (R. S., soused), jako vlastník v pozemku a do roku 2001

nevznesl žádnou námitku. Svědkyně H. T. a M. J. potvrdily, že se měnilo jen oplocení, nikoliv však hranice mezi pozemky.

Krajský soud v Brně po doplnění dokazování dospěl k závěru, že parc. č. 181/2 o výměře 2 m² v k. ú. Pornice vznikla vyčleněním z pozemku č. 46, jež je zapsán v katastru nemovitostí ve vlastnictví žalobců. Byl ohrazen nejprve dřevěným plotem, který byl posléze opraven na drátěný. Hranice pozemků se však neměnila. Žalobci užívali nemovitost v těchto hranicích od roku 1980, kdy získali darem pozemek parc. č. 53/6. Na této hranici byla vystavena v roce 1994 východní zeď hospodářské budovy a žalovaný, který byl účastníkem stavebního řízení, nevznesl žádnou námitku neoprávněné stavby až do konfliktu v roce 2001. Naopak si přistavěl ze své strany krb a přístřešek, který je zakotven do obvodové zdi hospodářské budovy žalobce. Ani v řízení před odvolacím soudem nebylo prokázáno, že by byla zpochybněna dobrá víra žalobců, že tato část pozemků jim náleží, a to nejméně v období let 1980 – 2001. Žalobci nabyli pozemek parc. č. 53/6 a parc. č. 53/2 od rodičů darovací smlouvou ze dne 13. 5. 1980, jejíž součástí byl geometrický plán Ing. N. č. 143 – 0082 – 80 – 81 ze dne 4. 4. 1980, který nově vzniklé pozemky vytyčoval. Při náležité péči by mohli žalobci seznat průběh své vlastnické hranice, jelikož do pozemku parc. č. 52/3 zřetelně zasahuje byť poněkud nelogicky část parcely č. 46 (jako pozůstatek hranic bývalé hospodářské budovy) ve vlastnictví R. S. a naopak není žádný prostorový zásah do pozemku žalovaného parc. č. 52/1. Naopak R. S. ještě manželům S. prodal nově vytvořenou parcelu č. 52/2 o výměře č. 454 m² dne 20. 5. 1998 na základě geometrického plánu ze dne 16. 8. 1994.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 29. 7. 2010 bylo nařízeno odstranění stavby „v hospodářské budově u rodinného domu č. p. 133 s tím, že stavba přesáhla hranici pozemku parc. č. 53/6 a byla umístěna též na pozemek parc. č. 46 v k. ú. Pornice, který byl v té době ve vlastnictví R. S. Současně došlo ke změně sklonu střechy oproti projektové dokumentaci, která byla schválena ve stavebním řízení. Na základě podaného odvolání žalovaný pouze změnil napadené rozhodnutí v tom, že stavba bude odstraněna nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a v ostatním ponechal rozhodnutí správního orgánu I. stupně beze změny.

Na základě podané žaloby žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, neboť toto rozhodnutí považuje za nezákonné, trpí takovými vadami, že je nepřezkoumatelné a napadl celé řízení od doby podání žádosti o dodatečné povolení. Žalobce přesvědčen, že správní orgán neměl pokračovat v řízení o odstranění stavby do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o žádosti o dodatečné povolení stavby žalobců F. a K. S., řízení měl přerušit pro předběžnou otázku, kterou bylo řízení o odstranění stavby souseda R. S. a žalovaný nezdůvodnil, čím konkrétně je stavba v rozporu se zájmy společnosti, obecnými požadavky na výstavbu a v jakém směru by je tato stavba narušovala. Stavební úřad ani žalovaný se nevypořádaly s tím, čím je stavba konkrétně v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu, čím je stavba konkrétně v rozporu s veřejným zájmem a proč stavební úřad nevedl řízení jen o odstranění části stavby. Žalovaný nezjistil vztah věci tak, o němž by nebyly důvodné pochybnosti. Žalobce popírá, že by stavěl na cizím pozemku (odkázal na žalobu na určení viz. výše) a pokud je mu vytýkáno, že stavba byla postavena v rozporu se stavebním povolením tj. jiný sklon střechy, správním orgánům byla známa skutečnost a vyplývá to ze spisové

dokumentace, že k otočení střechy došlo po dohodě se sousedem, který je osobou, jež neustále vyvolává spory v otázce neoprávněné stavby, kdy žalobce vyhověl jeho požadavku. Navíc je nutné poukázat na to, že žalobce v řízení o dodatečném povolení stavby a konečně i v tomto řízení navrhoval, že stavbu dostaví podle původní schválené dokumentace.

Správní orgán I. stupně vyzval stavebníky F. a K. S., aby žádost o dodatečné povolení stavby doplnili jednak o parcelní čísla stavebního pozemku podle katastru nemovitostí, doplnili seznam účastníků řízení a prohlášení stavebního dozoru. Zároveň měli předložit projektovou dokumentaci se stanoviskem dotčeného orgánu z hlediska požární ochrany a geometrický plán zaměření stavby. To měl být důvod pro to, aby v případě nereagování na tuto výzvu správní orgán nařídil odstranění stavby. S tím žalobce nesouhlasí, odkázal na judikaturu – rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 31Ca 77/2001 – 21, kde je konkrétně uvedeno, že pokud stavebník podá žádost o dodatečné povolení stavby (§ 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., (nyní § 129 odst. 3 stavebního zákona), ale nepředloží podle mínění stavebního úřadu všechny podklady a doklady jím vyžádané, nemusí ještě automaticky znamenat, že musí být nařízeno odstranění stavby. Správní orgán se nevypořádal s tím, že odstranění stavby v podstatě také není možné, neboť vlastník sousedního pozemku opřel svoji vlastní stavbu (dle žalobce nepovolenou) o jednu ze zdí, která měla být odstraněna. Také se nevypořádal žalovaný s tím, zda měla být odstraněna celá stavba nebo jenom část stavby. S ohledem na výše uvedené skutečnosti navrhl zrušení napadeného rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 5. 5. 2011 poukázal na složitost předchozího správního řízení a s žalobními námitkami nesouhlasil a žalobu navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

S námitkami žalobce se podrobně zabývaly oba správní orgány a dospěly k závěru, že žalobce stavbu provedl v rozporu se stavebním povolením tak jak bylo uvedeno a proto správní orgány jednaly v souladu s platnými právními předpisy.

Do řízení vstoupily osoby zúčastněné na řízení č. 1 a č.2 tj. R. S. a K. S. R. S. uvedl, že stavba hospodářské budovy tak, jak je provedena, narušuje pohodu bydlení jeho a jeho rodiny, neboť je vyšší než jak byla povolena a dochází k nedostatečnému oslunění bytových prostor jeho domu a dvorku. Ze severní strany je štítová stěna jen zaplachtována, při silnějších větrech hrozí odtržení střechy, čímž jsou přímo ohroženy jeho i jiné nemovitosti. Schodiště do sklepa není také vybudováno tak, jak mělo být a ze severní strany nad schodištěm byly provedeny další vstupní dveře, které v projektové dokumentaci nebyly, což narušuje soukromí jeho rodiny. Není mu známo, zda byla odstraněna přípojka plynu, která vedla přes sklep, kde hrozilo nebezpečí výbuchu. Ostatní sítě nebyly též předmětem projektové dokumentace.

Osoba zúčastněná na řízení K. S. pouze uvedla, že se k tomuto řízení připojuje, neboť napadeným rozhodnutím byla i její práva dotčena, neboť je manželkou žalobce a předmětná stavba se dotýká společného jmění manželů. Blíže se ve věci nevyjádřila.

Odstraňování staveb podle zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona řeší § 88 odst. 1 tak, že stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění mimo jiné podle písm. b) stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména z územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení. Ze spisu vyplynulo, že v projednávaném případě žalobce stavěl na základě stavebního povolení. Neoprávněnou stavbu řešil už Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení ze dne 27. dubna 2004 pod č. j. 22Cdo 2612/2003, kdy konstatoval, že stavba je neoprávněné tehdy, stavěl-li někdo na cizím pozemku, aniž by mu svědčil právní titul, umožňující tuto stavbu na cizím pozemku zřídit, přičemž je nerozhodné, zda stavebník měl stavební povolení, či samotné vědomí vlastníka pozemku, resp. státních orgánů. Ze správního spisu vyplývá, že stavebník stavební povolení měl. NSS ve svém rozsudku č. j. 3Ans 3/2006 – 85 vycházel z nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 10. 2000, sp. zn. II. ÚS 325/2000, kde řešil případ, kdy stavebník postaví na pozemku stavbu neoprávněně, tj. není-li k tomu z hlediska předpisů občanského práva oprávněn. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce od stavebního úřadu obdržel stavební povolení ze dne 6. 6. 1994. V průběhu řízení, jak je doložen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 18. 1. 2007, č. j. 59Co 132/2005 – 100 žalobce na pozemku o výměře 2 m² v k. ú. Pornice na prac. č. 46 stavěl v dobré víře a tudíž tato část parc. č. 46 (vzniklá z parc. č. 181/2) byla zmíněným rozsudkem určena do vlastnictví žalobce a jeho manželky. Tudíž charakteristika neoprávněné stavby z hlediska předpisů občanského práva zde v tomto případě odpadla. Nelze tuto stavbu také posuzovat v tom smyslu, že by byla postavena v rozporu s dobrými mravy. Žalobce postupoval v souladu s platnými právními předpisy.

Krajský soud v Brně po posouzení všech skutečností nacházejících se ve správním spise a po posouzení žalobních bodů žalobce konstatoval, že žaloba je důvodná. Jak už je výše uvedeno § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona stanoví, že stavba nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním musí být odstraněny. Stavební úřad tak neučiní při splnění všech zákonných podmínek, což musí stavebník v řízení prokázat. V současné době je odstranění stavby stanoveno § 129 nového stavebního zákona. Právní úprava po 31. 12. 2012 stanoví nově celkem 7 důvodů, pro které stavební úřad nařídí odstranění stavby a v projednávaném případě dle názoru soudu důvodem k nařízení odstranění stavby podle § 88 odst. 1 písm. b) starého stavebního zákona je skutečnost, že stavba byla provedena nebo prováděna bez rozhodnutí případně povolení nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného tímto zákonem nebo v rozporu s ním a stavba nebyla dodatečně povolena. Toto ustanovení opravuje odstraňování tzv. černých staveb. I v tomto případě však lze rozlišit dvě skupiny případů tj. kdy stavba byla provedena nebo prováděna bez příslušného rozhodnutí nebo kdy rozhodnutí nebo opatření sice bylo vydáno ale stavebník postupoval nebo postupuje v rozporu s ním. V případě stavby prováděné v rozporu s rozhodnutím nebo opatřením stavebního úřadu musí jít o podstatnější odchylku např. od stavebního povolení nebo souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, jinak stavební úřad v případě pouze nepodstatných odchylek stavbu povolí.

Rozhodnutí o odstranění stavby podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona (nyní podle § 129 odst. 1 písm. b) a 129 odst. 3 nového stavebního zákona) nestačí odůvodnit jen obecnými pojmy, např. tvrzením, že dodatečné povolení stavby je v rozporu s požadavky na ochranu zájmu společnosti se zásadami urbanistického začleňování staveb do území architektonickými zásadami. Je třeba vždy zdůvodnit, čím konkrétně je stavba v rozporu se zájmy společnosti, obecnými požadavky na výstavbu (když na zmíněné obecné technické požadavky pro výstavbu se nestačí jen odvolat je vždy nutné naplnit je konkrétním obsahem a v jakém směru by veřejný zájem stavba narušovala. Ze správního spisu vyplývá, že byt bylo stavebníkovi uloženo, co vše musí k žádosti o dodatečné povolení stavby předložit, předloženo zřejmě bylo kromě stavební dokumentace, která součástí správního spisu není. Z tohoto vyplývá, že požadované doklady vyžádané stavebním úřadem k žádosti o stavební povolení předloženy byly, byť dodatečně. Stavebník však byl veden zájmem, aby řízení bylo přerušeno za účelem vyčkání občanskoprávního sporu ohledně vlastnictví 2 m² parcely č. 46. Je pravda, a s tím lze souhlasit s žalovaným, že v řízení o nařízení odstranění stavby musí stavebník prokázat, že stavba, kterou se domáhá dodatečně povolit, je v souladu s veřejným zájmem. Tento na první pohled neurčitý právní pojem – veřejný zájem, tzn. obecný a obecně prospěšný zájem, který je mocensky garantovaný a prosazovaný veřejnou mocí, však je ve stavebním zákoně příkladně vymezen, a to jako soulad stavby s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněných stavebním zákonem, když další konkretizací právního pojmu je oprávněn provést v souladu se stavebním zákonem stavební úřad (rozsudek KS Plzeň ze dne 8. 11. 2011, sp. zn. 30Ca 394/99).

Žalobce se dovolal rozsudku KS v Hradci Králové, čj. 31Ca 77/2001 – 21, dle něhož ještě skutečnost, že nebyly všechny podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem stavebníkem předloženy neznamená automaticky, že musí být nařízeno odstranění stavby. Takové rozhodnutí předpokládá, že i sám stavební úřad v řízení zjistí, že další existence stavby není v souladu s veřejnými zájmy, přičemž výslovně uvede s kterými a vyhodnotí důležitost nedoložitelných podkladů a dokladů pro rozhodnutí ve věci samé. To, co musí prokazovat stavebník, chce-li dosáhnout dodatečného povolení stavby, musí v opačném směru prokázat stavební úřad rozhodnutí, jímž se odstranění stavby nenařizuje. To v rozhodnutích správních orgánů chybí.

Dle názoru soudu v tomto případě měl stavební úřad posoudit, o jakou stavbu se jedná, a to právě z hlediska ohrožení veřejného zájmu. V předmětné věci se jedná o hospodářské stavení (kolna), která určitě není z hlediska veřejného zájmu tak důležitá. S charakteru stavby vyplývá, že rozhodně veřejný zájem narušovat nemůže. Z povahy věci se dovozuje pouze takový zájem, který lze označit za obecný či veřejně prospěšný, případně za zájem společnosti jako celku. Zde nastupuje institut správního uvážení, který má být využit způsobem neodporující právní úpravě. Pojem správní uvážení neznamená libovůli, ale prostor pro správní uvážení a který je v právním předpise limitován, neboť možnost uvážení stavebního úřadu je dána tehdy, jestliže splňuje konkrétní zjištěný skutkový stav, objektivně vymezené definiční znaky pro takovou úvahu. To znamená, že může užít i výjimky z tohoto pravidla, která tento zájem omezují. Žalobce tvrdí, a je to doloženo i ve správním spise, že žalobce

prokázal sice malou odchylku od stavebního povolení tj. že stavba v dobré víře přesáhla parcelu uvedenou ve stavebním povolení, ale v průběhu řízení prokázal, že je jejím vlastníkem, jak bylo výše uvedeno. Dále v rozhodnutí o odstranění stavby je uvedeno, že se odchyluje od schválené projektové dokumentace tím, že byl proveden jiný sklon střechy. Ale ze správního spisu také vyplývá, že je na zvážení stavebníka, zda se rozhodne odstranit nezákonný stav tím, že odstraní nepovolenou část stavby a tuto dokončí dle původního platného stavebního povolení a je nepřípustné mu v tom bránit, což se stalo v tomto případě. Nebyly vzaty také v úvahu skutečnosti, že osobě zúčastněné na řízení R. S. výstavba střechy dle projektové dokumentace vadila a stavebník se tím netajil, že aby předešel konfliktům postavil střechu v souladu s přáním osoby zúčastněné na řízení č. 1. Nabízel však, že odstraní tento rozpor, stavebním úřadem však mu bylo řečeno, že napravení tohoto rozporu již je neproveditelné, aniž by bylo stanoveno proč. Soud dále poukázal na odůvodnění stavebního povolení, kdy umístěním a uskutečněním stavby nejsou ohroženy zájmy společnosti ani nepřiměřeně omezena či ohrožena práva a oprávněné zájmy účastníků řízení. Dokumentace stavby splňuje obecné technické požadavky na výstavbu podle stavebního zákona. Stavební úřad ani žalovaný v podstatě uspokojivě nevysvětlil, proč požaduje opětovně po stavebníku prokázání veřejného zájmu, když u této stavby z hlediska hodnocení důležitosti jde o méně důležitou stavbu a bylo už ve stavebním povolení prokázáno, že tomuto veřejnému zájmu se nepříčí.

Soud souhlasí s žalobcem, že správní orgán nezdůvodnil, zda požaduje odstranění celé stavby a z jakého důvodu a proč nenařídil odstranění jenom části stavby, což má soud na mysli např. sklon střechy v rozporu se stavební dokumentací.

Závěrem soud konstatuje, že bylo nedostatečným způsobem zdůvodněno v čem je stavba v rozporu se stavebním povolením. Umístění stavby nebylo ve stavebním povolení jednoznačně určeno, stavba byla umístěna v dobré víře, že se nachází na pozemku žalobce, což se v občanskoprávním řízení podařilo prokázat. Žalobce se dohodl na hranici pozemku s vlastníkem sousedního pozemku, o čemž svědčí skutečnost, že soused si přistavěl předmětné stavbě dosud nepovolenou stavbu. V době zahájení stavby platila mapa provedená na základě původního pozemkového katastru, kde přípustná tolerance činila $\pm 2,2$ m. Z této skutečnosti vycházely i rozsudky okresního a krajského soudu, které určily, že pozemek pod stavbou parc. č. 181/2 (část) je ve vlastnictví žalobce a jeho manželky. Správní orgány jednoznačně neprokázaly, proč bylo nařízeno odstranění celé stavby a nezabýval se možností odstranění části stavby a dokončení stavby podle původního povolení a nevzaly v úvahu skutečnost, že soused o tuto stavbu žalobce opřel další stavby postavené bez stavebního povolení. Všechny tyto skutečnosti by měly správní orgány posoudit v novém rozhodnutí.

Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V posuzované věci byl žalobce úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení v plné výši, neboť současně neshledal existenci důvodů, které by měly vést byť i jen k částečnému nepřiznání těchto nákladů. Náhrada nákladů řízení sestává z náhrady za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč, ze dvou úkonů právní služby po 2.100 Kč, podle ust. § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhl. č. 177/1996 Sb., účinné od 1. 9. 2006 a dále z náhrady za 2 režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, § 3 citované vyhlášky. Náhrada nákladů řízení činí tedy celkem 6 800 Kč, která bude uhrazena do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Ing. Petra Machálka, Ph.D., advokáta se sídlem AK 682 01 Vyškov, Pivovarská 8.

Zároveň soud rozhodl o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení tak, že osoby zúčastněné na řízení č. 1 a 2 nemají právo na náhradu nákladů řízení. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které ji vznikly v souvislosti se splněním povinnosti, kterou ji soud uložil, což v dané věci nenastalo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 6. listopadu 2013

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová